

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورتنساک

הצגת תאטרון

בתוך: ילדי רחוב

מאת יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ד', עמ' 59-

תרגום: אורי אורלב

- ... בואו אתי, ילדים, אספר לכם ספור.
- אני לא מתעניין בספורים – אמר אנטק בחצי קול, ובכל זאת הלך אחרי הרוזנת. אחרי שעברו את הפרוזדור נכנסו שלשתם לחדר מואר באור קלוש של מנורה אחת, שהיתה מאפלת באהיל כהה. מסך בד היה תלוי צעדים ספורים לפני הפסאות שהתיישבו עליהם הילדים ובמרקזו עגול גדול של אור.
- הצגה או משהו כזה – מלמל הנער – עם זה הם רוצים לעבד עלי. נו טוב, שיהיה. הרוזנת הסתתרה מאחורי המסך. כעבר רגע הופיעה התמונה הראשונה במקום מעגל האור. הצגו בה שנים, נער ונערה. הם ישבו תחת עץ והתבוננו בעיר גדולה שהצטיירה מרחוק על רקע השמים: יער של ארבות גבוהות, מגדלים ובנינים. מעבר למסך נשמע קולה של הרוזנת:
- יושבים שני ילדים תחת עץ, שני ילדים גלמודים, ילדים-יתומים. הם יושבים תחת העץ ומתבוננים בעיר הרחוקה שאליה מועדות פניהם, עיר שאינם מכירים. סקרנות, דאגה ושמחה ממלאים את לבם. מה שם העיר הזאת? שם העיר "חיים". מה תעניק להם עיר החיים?
- בעגול האור הבהיר הופיעה תמונה שניה: שש דמויות נצבו לפני הילדים. ישיש בעל זקן שיבה ומבט לבי, ספר בידו; עלמה בשמלה לבנה, עיניה נשואות לשמים וצלב בידה; צעיר בעל עינים בורקות ופנים גאים ומדהימים בפינים; נער אוזח בידו ענף ירק, מבט בהיר בעיניו המפנות אל הילדים; נפח מניף פטיש בידו האדירה; צעירה שזר פרחים סגלים מעטר את ראשה.
- אני האמונה – פתחה העלמה – אני מאמינה באלהים טוב ורחום, הפורס את חסותו על יתומים ועזובים, מנחם אמללים; אני מאמינה בגואל החוטאים, שופט הרשעים ונוקם העולות. אני מאמינה באמת ובחסד.
- אני ה"אהבה" – אמר הצעיר – אני אוהב בני אדם: אני אוהב את אלה הראויים לאהבה, רחמי נכמרים על אלה שאינני יכול לאהב. אני האהבה, ילדים.
- ואני – אני ה"תקווה" – אומר הנער – אני משכנע שהאנשים יהיו טובים ומאשרים יותר ויותר; אני מאמין שהאמונה והאהבה מכרחות לכבש את לב האדם, וש"אנו צועדים לקראת האור".
- קוראים לי "טהר" – אומרת הצעירה עם זר הפרחים הסגלים – אמונה, אהבה ותקווה הן אחיותי הצעירות. מי שמצדד בי, מצדד גם בהן.
- "מדע" – זה שמי – לוחש הקשיש – אני אחיהם החורג של כל ארבעת קודמי. אני

ישראל קורצאק קורצאק
اسرائيل تقرا كورتشاك

אביהם ובנם. בלעדיהם אני לא כלום, ובלעדי הם אפס. אני הדעת, האור, והם החם שלי. מה היתה השמש אלו רק האירה ולא הפיצה חם? מה היתה השמש אלו רק חממה ולא האירה את החשכה? אנו השמש של נפש האדם.

- קוראים לי "עבודה" – אומר הנפח – אני עבדם, ידידם, חברים ומחנכם של קודמי. אני "עבודה", תמיד יחד אתם, תמיד לצדם.

התמונה נעלמה ובמקומה הופיעה תמונה שלישית; גם כאן הופיעו שש דמויות. בראשן התיצבה קבוצנית לבושה בלוי סחבות, פניה אפרים, עיניה מצמצמות במבט של בוז. היא הפשילה מעל ברפיה את קצה השמלה הבלוי והמלכלכת שלבשה והושיטה רגל אחת קדימה, כמו ברקוד. לידה עמד גבר חור שאבד צלם אנוש, בעל פני שתן ומבט רווי שנאה. הלאה מהם עמדה צעירה לבושה בגדים מזהמים, בעלת מבט נבוב וחייה משמים על שפתייה. מאחוריה עמד צעיר שפור ועל ראשו, באלקסון, כובע מצחיה בלוי. ידיו תקועות בכיסי מכנסיו הקרוועים. אחריהם הופיעו צעירה בבלוי סחבות, גבר כבול באזקים וילד עם סיגריה בפיו.

- אני חסר-האמונה – פתחה הקבוצנית ואמרה – אני לא מאמינה בשום דבר. הכל שטויות. אני לועגת לכם ולעצמי, לסמרטוטים שלי ולדלות. הנה, אני רוקדת לי.

- אני השנאה – אמר הגבר השתוי – אני שונא את כלם ואת הכל. אני לא מציע לכם להתקרב אלי כשאני שתוי. אני יורק והרוק שלי ספוג רעל.

- אני הטמטום – אומרת הצעירה בגמגום. היא פותחת את פיה להגיד עוד משהו, אך המלים אינן יוצאות מפיה וחייה טפשי נמרח על פניה.

- לי קוראים קלות-דעת, הו הו! אומר הצעיר השכור – הו הו! אני לא אכפת לי מכל הדבורים שלכם. רק תנו לי וודקה והו, הו הו! יותר מזה אני לא צריך. רע לשתות, לא בריא, לא מוסרי, הו, הו! איזה צחוק.

- אני הבורות – אומרת הצעירה בבלוי סחבות – אני לא יודעת דבר, לא למדתי דבר. רק תנו לי לחם, מפני שאני רעבה. אני לא יודעת כלום, לא למדתי כלום ואני מכירה רק רעב וקר.

- קוראים לי פשע – אומר הגבר הכבול – אני כבול באזקים מפני שגנבתי, רצחתי, טרח, בום! והבן אדם מחסל.

- ואני, ידידי, אני אחיהם, אביהם, בנם וידידם – מסים הילד – אני מנהיגם ועבדם. אני העצלות, לשרותכם.

התמונה נשארה עוד רגע על המסך. מניה ואנטק הכירו את הדמויות האלה.

ושוב נשארו רק שני ילדים בתמונה, שני ילדים יתומים תחת העץ. שוב הצטיירה העיר הגדולה מרחוק, ושוב דברה הרוזנת:

שני ילדים יושבים תחת עץ, שני ילדים גלמודים, ילדים יתומים. הם יושבים תחת העץ ומתבוננים בעיר הרחוקה לשם מועדות פניהם, עיר שאינם מכירים. סקרנות, דאגה ושמחה ממלאים את לבם. מה שם העיר הזאת? שם העיר "חיים". מה תעניק להם עיר החיים?

ההצגה הסתיימה.

